

imod. Naar jeg nu har tilladt mig at ytre dette, der er i Strid med hvad der er sagt af saa mange Andre, saa finder jeg mig foranlediget til med nogle Exempler at oplyse, at det, jeg har udtalt, forholdes sig rigtig. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at jeg alene skal indskrænke mig til at omtale Bjerne i Kongeriget. Der er to Bjer, nemlig Odense og Næstved, der i sin Tid have været ligesaameget omtalt for deres Urimelighed, som to jydske Bjer nu ere det; men paa den Tid, der fandtes Indquartering i de først omtalte Bjer, vare Forholdene netop af den Bessaffenhed, at de ganske specielt gjøre det, jeg nu vil fortælle, skiftet til Exempel i denne Sag. Begge de af mig nævnte Bjer havde nemlig hver for sig i lang Tid havt en og samme Afdeling indquarteret, og det er jo en given Ting, at naar man i lang Tid har været paa eet Sted, saa tager man tiltale med det, man har, og forlanger ikke gjerne Forandringer deri, og paa den Maade var det gaaet fra det ene Aar til det andet saaledes, at da de Afdelinger, der laae i disse to Bjer, forlode dem, svarede alle Forhold der mere til de Forandringer, man gjorde for 30 Aar siden, end til dem, man nu gjør. Saa kom Krigen, og i de Aar, den stod paa, havde disse Bjer slet ingen Indquartering, og da var det ganske naturligt, at de Vocaler, der hidtil havde været afbenyttede af Tropperne, deels bleve anvendte til andre Ting og deels forfaldt, saa at Bjerne vare meget lidet indrette til at modtage Indquartering, da de igjen skulde have en saadan. Nu kom der Indquartering, og tilfældigviis var det ikke de samme Afdelinger, man tidligere havde havt, men ganske andre, og det var jo naturligt, at disse stillede deres Forandringer efter Nutidens, støttet paa de Anordninger, man har at gaae efter, og det er ogsaa ganske vist, at der af Bjerne blev præsteret Alt, hvad man kunde forlange. Jeg vil bede Enhver, der har kjendt Odense og Næstved Bjer og veed, hvorledes Indquarteringen var der før Krigen, at undersøge, hvorledes Indquarteringen var i 1856 eller hvorledes den nu er, og man vil vistnok finde, at der er gjort saa bethdelige Fremskridt og det i en saadan Maalestok, at man virkelig ikke kunde forlange det anderledes, naar man seer hen til de Midler, som disse Bjer

have at virke med. Naar det dernæst har været Tilfældet, at Krigsministeriet har ladet gjøre Forslag baade til Odense og Næstved om at indkomme det med Hensyn til Indretningen af en Caserne til et fuldstændigt Cavalierregiment paa begge Steder, og dette saa er steet fra Bjernes Side med al den Velvillie, man kan tænke sig, uagtet det var bethdelige Summer, det dreiede sig om, saa troer jeg ogsaa, at man deraf kan see, at der ikke var nogen Mangel paa Indkommen i saa Henseende. Det er vel allerede oplyst af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), at man paa den ene Side ikke kan sige, at Bjerne stille deres Fordringer for høit ligeoverfor Staten, og heller ikke paa den anden Side, at de Militaire have ført Klage; men naar det imidlertid dog oftere har været Tilfældet, at der er opstaaet Uenighed imellem vedkommende Indquarteringscommission og de Militaire, saa skriver dette sig fra en ganske anden Ting; det skriver sig nemlig, hvad der allerede tidligere er omtalt, fra de forældede Bestemmelser, som i saa Henseende gives; thi uagtet vi have faaet en ny Lov af 29de December 1850, er det dog Dhr. bekjendt, at den kun er et Supplement, idet den slutter sig til Anordningen af 15de November 1816 om ordinair Indquartering, og Anordningen af 1806 om extraordinair Indquartering er usforandret. Disse Anordninger ere saa gamle, at der i dem tales om Personer og Materiel, som slet ikke mere eksistere i Militairetaten, medens der derimod mangler Benaevnelser paa Personer og Materiel, som nu findes, og man kan altsaa ikke komme til noget Resultat uden ved Analogie. Det ligger i Sagens Natur, at det altid er meget misligt, naar saadanne Anordninger skulle fortolkes af mange forskjellige Mennecker paa mange forskjellige Steder, hvilket giver Anledning til, at der opstaaer Stridigheder, som ere vanskelige at ujevne baade for Communerne, de Militaire og Regjeringen. Der blev ogsaa før talt om Indquarteringen af Heste. Naar vi ville tage denne med, komme vi til Noget, der er endnu mangelfuldere, og de Vanskeligheder, der opstaae, ramme ikke saameget Bjerne, som de ramme Landet; jeg sigter her til Indquarteringen af Cavalie-